

Tale af Rasmus Nordqvist, medlem af Folketinget for Alternativet

Tak for ordet. Indledningsvis vil jeg gerne rette en særlig tak til NOAH for at have arrangeret demonstrationen her i dag: I skal vide, at jeres indsats og store engagement er meget inspirerende – ikke kun for mig selv, men også for mange andre folk inden for og uden for Christiansborgs mure.

Også tak for invitationen til at komme her og tale til fordel for vores fælles kamp mod udvinding af uran i Grønland. Alternativet er jo et parti, som gerne griber muligheden for at støtte op om kræfter, der kæmper for miljø og mennesker, og derfor er jeg utrolig glad for at stå her foran jer i dag.

Hvorfor er vi imod?

Når jeg er så glad for at stå her i dag, så skyldes det jo bl.a., at det giver mig mulighed for at vise Alternativets sympati med de kræfter i Grønland, der kæmper for at forhindre, at det historiske nej til uran bliver konverteret til at ja.

Uranvejen er belagt med mange farer og går i vores optik stik imod den bæredygtige retning, som Alternativet ønsker for Danmark og hele det internationale samfund i.

For giftige, radioaktive stoffer som uran udgør en stor og reel fare for både mennesker og miljø. Og det er selvsagt ikke en bæredygtig vej at betræde. For det første fordi uran er giftigt – for det andet fordi uran kan misbruges til at fremstille atomvåben.

Det er jo netop også derfor, at skiftende regeringer og et stærkt og forenet rigsfællesskab har fastholdt et tydeligt nej til uran gennem årtier. At denne nultolerancepolitik har mere end 25 år bag sig, er jo ikke tilfældigt, men udtryk for, at respekten for menneskeliv og miljø altid bør veje tungere end udsigten til hurtige penge og profit.

Desværre ser vi nu, at nej-traditionen udfordres af kræfter i både Danmark og Grønland.

Der lokkes og fristes med udsigten til hurtige økonomiske gevinster.

Men hvad med de miljømæssige konsekvenser?

Og hvad gør udvinding af uran ved hele det Grønlandske samfund, ved fødevareproduktionen og ved folkesundheden?

Hvordan skal det radioaktive materiale, der udvindes, håndteres?

Og hvad skal der ske med al den uran, der ikke kan udvindes, og som skal deponeres?

Ifølge kemiingeniør Gert Asmund, der er seniorforsker ved Aarhus Universitets, udgør deponeringen af uran en betydelig sundhedsrisiko for både mennesker og dyreliv.

Også Geus, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser, har været ude og råbe vagt i gevær over for et forestående uraneventyr i Kvanefjeldsminen, fordi det reelt kan betyde, at der skal deponeres uran for hvad der svarer til 56 millioner ton radioaktivt affald... 56 millioner ton... Det kan vi vist godt blive enige om er ret meget – og vi kan vist også godt blive enige om, at det indebærer en ikke ubetydelig sundhedsrisiko, når der opstår en situation, hvor man risikerer, at der kan slippe stoffer som uran og bly ud i naturen.

Uran er ikke bæredygtigt

For Alternativet er det afgørende, at politiske beslutninger træffes ud fra et hensyn til både den økonomiske, den sociale og den miljømæssige bundlinje. Kun sådan bevæger vi os nemlig i en bæredygtig retning – og kun sådan sikrer vi et samfund, hvor kapital og økonomi ikke resulterer i røde tal på den sociale og miljømæssige bundlinje.

Jeg har stor forståelse for, at der hersker et stort ønske om at forbedre økonomien i Grønland. Men jeg har ikke forståelse for, at man er villig til at gamble med både folkesundheden og natur for at skyde genvej i bestræbelserne på at nå der til.

Og uranvejen er altså belagt med så store farer og risici, at det i værste fald kan få fatale konsekvenser for mennesker, dyr og miljø. Kaster man sig hovedkulds ud i et uforudsigeligt uraneventyr, ja så risikerer man altså, at drømmen om profit og velstand udvikler sig til et virkeligt mareridt for mennesker og miljø.

Kort sagt er der masser af faktorer, der bør få alarmklokkerne til at ringe.

Grønlænderne skal selv på banen

Vi har støtte fuldt ud den grønlandske befolknings ønske om mere frihed og selvstændighed, og derfor er det vores ønske, at det bliver med grønlændernes og rigsfællesskabets samlede støtte, at man fastholder et nej til uran.

Derfor vil jeg gerne afslutningsvis sætte tyk streg under, hvor vigtigt det er, at vi fra dansk side støtter klart og tydeligt op om de samfundsmæssige og politiske kræfter i og uden for Grønland, der kæmper for at bevare nultolerancepolitikken.

Fordi det ud fra et bæredygtigt synspunkt er det rigtige at gøre, og fordi det er vigtigt at støtte op om de kræfter, der kæmper for mennesker og miljø og imod forurening og uranudvinding.